

roslin a jejich regeneraci, na podzim se tyto zregenerované rostlinky zlikvidují herbicidem. Herbicid je nutné používat v nejvyšší doporučené koncentraci. Po dvou letech zásahů by mělo dojít k úplné eliminaci kříďlatek. Variantním řešením je dvojitá postřik herbicidem – jeden na počátku sezóny (výška rostlin cca 1 m) a následný v srpnu. Tyto zásahy je nutno opakovat 3-5 let za sebou.

Metody likvidace nejsou stejně účinné na všechny tři druhy kříďlatek stejně. Zejména kříďlatka česká je velmi odolná a zásahy je vždy nutno provádět několik let po sobě. V každém případě je nutno ošetřená místa dlouhodobě sledovat a případné znovuoobjevení se rostliny ihned eliminovat, aby nedošlo k opětovné invazi.

Kříďlatky, jako všechny invazní rostliny, jsou významným problémem současné ochrany přírody. Jako u všech těchto rostlin platí, že likvidace je obtížná a drahá a lepší je tedy invazi předcházet – tedy nevysazovat a nepěstovat.

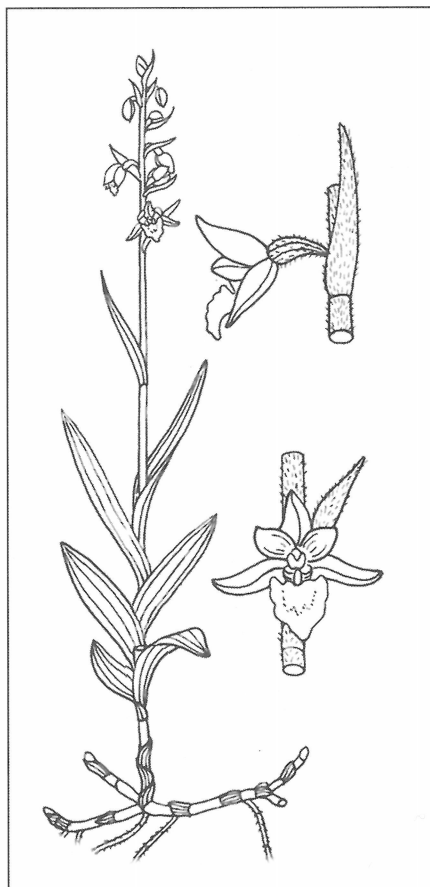
Použitá literatura:

<http://www.ibot.cas.cz/invaze/druhy/-seznam/kridlatka.html>

Přemysl Tájek

Nová lokalita kruštíku bahenního

Krušík bahenní (*Epipactis palustris*) je už dnes v našem kraji i v celých Čechách velice vzácným druhem orchideje a je řazen mezi silně ohrožené druhy naší květeny. Ačkoliv se nejedná o příliš nápadnou rostlinu, ve srovnání s ostatními středoevropskými orchidějemi rozhodně patří k těm nápadnějším. Kruštíky bahenní dorůstají výšky 25-50 cm a barva jejich květů zahrnuje odstíny



Krušík bahenní (*Epipactis palustris*).

od bílé přes světle žlutou až po červenohnědou.

Počet lokalit tohoto druhu během posledních desetiletí výrazně ubylo, především v důsledku celkových změn v krajině – upuštění od kosení mokřadních luk, zarůstání náletovými dřevinami, odvodňování vhodných biotopů, zalesňování, eutrofizace atd. Proto je potěšující, že se okolí Mariánských Lázní může chlubit další lokalitou této rostliny (jedná se zde o jediný v poslední době ověřený výskyt kruštíku bahenního mimo území

stávajících rezervací).

Lokalita se nachází v mírném svahu se severní expozicí nedaleko obce Valy, asi 4 km západně od Mariánských Lázní, těsně za hranicemi CHKO Slavkovský les (přesná lokalizace je uvedena u herbářové položky, která je uložena v Městském muzeu Mariánské Lázně). Celé území má rozlohu pouze několika stovek čtverečních metrů. Střed území má slatiništní až rašeliništní charakter, okrajová území jsou sušší a nacházejí se zde střídavě vlhké louky s čertkusem lučním. Ačkoliv jsou v těsném okolí jasně patrné dřívější snahy o odvodnění zdejších luk, vodní poměry v území se mi jeví jako poměrně dobré a stabilizované. Menší vadou na kráse je tedy snad jen expanze drobného náletu smrků a olší, který bude nutné v dohledné době zredukovat.

Kromě běžnějších rašelinných rostlin, jakou je např. suchopýr úzkolistý (*Eriophorum angustifolium*), se na lokalitě vyskytují ještě další dva vzácné druhy rostlin – tolije bahenní (*Parnassia palustris*) a ostřice blešní (*Carex pulicaris*) patřící podle Červeného seznamu cévnatých rostlin mezi druhy silně ohrožené.

V červenci 2005 jsem na lokalitě napočítal několik desítek kvetoucích exemplářů kruštíku bahenního. S přihlédnutím k výskytu dalších významných druhů rostlin se tak bezesporu jedná o jeden z nejvýznamnějších slatiništních biotopů v regionu.

Václav Lupínek

Záchrana vstavače kukačky na Žluticku

Je to již více než tři roky, co mě jedni z předních ekologů Karlovarska RNDr. Oldřich Bušek a Ing. Martin Lípa zavedli na nepřístupnou a zarostlou louku někde v blízkosti stolové hory Vladaře. Záplava modrofialových květů krčících se mezi vzrostlými keři hlohů a šípků napovídala, že tato louka není jen tak obyčejná louka. Jedná se o jednu z několika lokalit vstavače kukačky (*Orchis morio*) v okrese Karlovy Vary.

Vstavač kukačka je vytrvalá bylina



Vyřezávání křovin na loukách pod Vladařem.
Foto Václav Lupínek.